

udtalt og bør vel rettest staae der, for at der ikke skal være Tvivl derom. — Disse tre Forslag vedrøre, som sagt, Sammensætningen af den omtalte Myndighed. Forslaget under a. er derimod paa en Maade mere indgribende. Hovedtanken dert er at udvide den Kreds af Forseelser, paa Grund af hvilke en Embedsmand kan komme til at see sin Berettigelse til Pension afgjort af den paatænkte Myndighed. Ordet „Misligheder“ har nu engang i Sprogbrugen en saadan Betydning, at det efter de Flestes Mening ligefrem maa medføre Embedsfortabelse. Skal der altsaa kun være Spørgsmaal om Paakjendelse ved denne Myndighed, naar virkelige Misligheder have fundet Sted, vil det ikke blive mange Tilfælde, hvor denne Myndighed vil komme til Anvendelse. Vi have derfor foreslaaet at vælge et andet Udtryk istedetfor „Misligheder“, nemlig „Forhold“, hvilket Ord vel i og for sig ikke siger meget, men faaer sin Betydning ved den tilføiede Sætning: „der maa svække den for hans Stilling nødvendige Agtelse og Tillid“. Hvor et saadant Forhold har fundet Sted, troe vi ogsaa, at der foreligger et af de Tilfælde, hvor Myndigheden maa træde til. Jeg skal endnu tilføie, at vi foruden „et Forhold, der maa svække den for hans Stilling nødvendige Agtelse og Tillid“, tillige have medtaget det Tilfælde, at Embedsmanden affædiges „paa Grund af Forsømmelighed i sin Embedsgjerning“. Dette Tilfælde er ikke nævnt i Lovforslaget; det kan ikke komme ind under „Misligheder“, og maaskee kan det heller ikke komme ind under Betegnelsen „Forhold, der svække den for hans Stilling nødvendige Agtelse og Tillid“, skjøndt det maaskee dog nærmer sig dertil, men det er i ethvert Tilfælde et Forhold, der bør kunne foranledige, at en Embedsmand affædiges saaledes, at hans Ret til Pension bortfalder. Forsømmelighed indeholder jo i sit Begreb flere Forsømmelser; forsømmelig er den Mand, der ofte gjør sig skyldig i Forsømmelser; dog kan der vel ogsaa være Spørgsmaal om, hvorvidt ikke ogsaa en enkelt grov Forsømmelse gaaer ind under Begrebet Forsømmelighed, hvilket jeg for mit Vedkommende troer, man maa antage. Dertil have vi føiet et Forslag til en Forandring,

som paa en Maade kunde betragtes som en Redactionsforandring, men som jeg dog troer har en noget større Betydning. Det er nemlig tvivlsomt — i alt Fald har det i Udvalget været Spørgsmaal derom — hvorvidt der ved Bestemmelsen i Lovforslaget alene er tænkt paa Anvendelse af den foreslaaede Myndighed, efterat Affædigelsen er foregaaet, eller om den ogsaa skulde kunne anvendes, medens Embedsmanden endnu sidder i Embede. Det forekommer os at burde staae klart, at en Paakjendelse ved den paatænkte Myndighed først kan finde Sted efter Affædigelsen, og det er derfor, vi have foreslaaet, at der skal staae: „men ogsaa, naar han affædiges“, istedetfor Ordene: „men ogsaa, naar han i eller udenfor Embedsførelsen gjør sig skyldig“. Jeg antager, at derved vil det tilstrækkeligt være betegnet, at en Embedsmands Forhold først kan blive paadømt af denne Myndighed, efterat Affædigelsen har fundet Sted. Skulde dette ikke være Lovforslagets Mening, saa at Vædringsforslaget altsaa vilde gaae ud paa en virkelig Realitætsændring, da maa idetmindste jeg for mit Vedkommende lægge endnu større Vægt paa, at det vedtages, thi det forekommer mig at ville være meget uheldigt, om det kunde finde Sted, at vedkommende Ministerium lod en Embedsmands Forhold paadømme af denne Myndighed, medens han endnu var i Embedet; hans Stilling som Embedsmand vilde da i den Grad være compromitteret, om jeg saa maa sige, at han ligesaa godt maatte faae sin Affæd, selv om han gif ud af Sagen med en Slags Frifindelse. Det er disse Vædringsforslag, som jeg skal tillade mig at anbefale til det ærede Thing; med Undtagelse af det første, anseer jeg dem ikke for at være meget gjennemgribende.

Udsig: Hvad de Vædringsforslag angaaer, der ere stillede til § 2, nærer jeg ingen Tvivl om, at jeg maa stemme mod det første af dem. Det er jo ikke tvivlsomt, at Grundlovens Bestemmelse om Pensioneringen af Embedsmænd har til Hensigt at beskytte disse mod en Ministervilkaarlighed, og naar den ærede Ordfører mener, at det er det Ma-